معرفی کتاب «معنای زندگی» در رادیو



برنامه رادیویی عشق کتاب روز یکشنبه ۲۹ فروردین ساعت ۱۶ و ۳۰ دقیقه با معرفی کتاب «معنای زندگی» اثر آلن دوباتن از رادیو سلامت روی آنتن می‌رود.
به گزارش روابط عمومی رادیو سلامت، برنامه عشق کتاب برای دوستداران کتاب روانه آنتن رادیو سلامت می‌شود و با هدف معرفی کتاب‌های حوزه روان‌شناسی و گپ و گفت با نویسندگان، مترجمان و اهل کتاب و قلم با هدف ترویج کتابخوانی پخش می‌شود.این برنامه شامل بخش‌های متنوع است. آیتم کتاب امروز به معرفی کتاب‌های حوزه روان‌شناسی اختصاص دارد. همچنین آیتم کتاب تازه هم در قالب گفت‌وگو با مروجان کتابخوانی و کتابخوان‌ها پخش می‌شود.
برنامه عشق کتاب روزهای یکشنبه ساعت ۱۶ و ۳۰ دقیقه از رادیو سلامت پخش می‌شود و روز یکشنبه ۲۹ فروردین ماه به معرفی کتاب معنای زندگی اختصاص دارد که نویسنده کتاب آلن دوباتن است. سارا شریفی، تهیه‌کننده و دکتر حامدرضا مهتدی، مجری- کارشناس برنامه است.

کی چه کاره بود؟

کارگردان: کارگردانی ساعت خوش را مهران مدیری بر عهده داشت که آن سال‌ها اصلا مثل امروز شناخته شده و چهره چندان مطرحی در کمدی نبود، اما کم‌کم با سبک خاص مجموعه‌سازی‌اش توانست در این مسیر خود را ثابت کند.

نویسندگان: داوود اسدی، ارژنگ امیرفضلی، رضا عطاران، مهدی فیروزی و علیرضا مسعودی جزو گروه نویسندگان این مجموعه بودند که غالب آنها پس از این مجموعه به کار خود در ژانر کمدی ادامه دادند. زنده‌یاد داوود اسدی، چند کار کمدی داشت و در ادامه حضور پررنگ‌تری در ژانرهای دیگر را تجربه کرد. امیرفضلی، عطاران و مسعودی کار را بیشتر در همین ژانر ادامه دادند.

تهیه‌کنندگان: علی سمنانی و حسن سمنانی بودند و رضا نادری هم تهیه‌کننده اجرایی مجموعه بود. آنان جزو تهیه‌کنندگان حرفه‌ای و نوآور تلویزیون بودند که در این اثر و در پروژه‌های دیگر خود هر بار سراغ کار تازه‌ای می‌رفتند که عموما میان مردم محبوب می‌شد. «ساعت خوش» یکی از شاخص‌ترین آثار آنها، در سال‌های ظهور خود گرچه رقیب قدری نداشت و زمانی پخش می‌شد که تعداد شبکه‌های سیما هم به این اندازه نبود، اما فقط از این مزیت سود نمی‌برد و رویکرد تازه‌ای به طنز تصویری داشت که تا آن زمان مخاطبان تلویزیون کمتر با آن روبه‌رو شده بودند. به همین خاطر مجموعه‌ای به اصطلاح خیابان خلوت‌کن شد و تکیه‌کلام‌های بازیگران آن و موقعیت‌های شوخی که در برخی قسمت‌ها شکل می‌گرفت، میان مردم و گردهمایی‌های دوستانه و خانوادگی آنان راه پیدا کرد و باب شد.

بازیگران: مهران مدیری، نادر سلیمانی، امیر غفارمنش، رضا شفیعی‌جم، ارژنگ امیرفضلی، رضا عطاران، حمید لولایی، نصرا... رادش، داوود اسدی، سعید آقاخانی، یوسف صیادی، فاطمه هاشمی، رامین ناصرنصیر، پوپک گلدره، نعیمه نظام‌دوست، معصومه کریمی، طیبه ابراهیم، نیما فلاح، اردشیر منظم، محسن حاجیلو، آرش میراحمدی، علیرضا مسعودی و... جزو بازیگرانی بودند که مقابل دوربین این سریال رفتند. بسیاری از آنها با این مجموعه به شهرت رسیدند و برخی هم در عالم حرفه‌ای راهی برای خودگشودند تا با آثار بعدی‌شان بیشتر به عموم مخاطبان شناسانده شوند. بازیگران این مجموعه پس از توقف پخش سریال، برای مدتی با ممنوع‌الکاری مواجه شدند که برخی از آنان اذعان می‌کنند هنوز دلیل این اتفاق را نمی‌دانند. در این دوران هر یک مشغول کاری غیر از حوزه تصویر شدند و بعد از آن با پیشنهادهای تازه دوباره به این عرصه بازگشتند.

چرایی یک ماندگاری؟



با نگاه به مجموعه ساعت خوش و نتایجی که این مجموعه در سال‌های پس از خود در حیطه بازیگری به‌ویژه معرفی چهره‌های تازه در ژانر کمدی گذاشته است، می‌توان به دو پرسش رسید؛ چرا ساعت خوش موفق شد؟ و چرا این موفقیت تکرار نشد و دیگر شاهد آثاری نبودیم که تا این حد بتواند برای سال‌های بعد از خود و آثار دیگر چهره‌سازی کند؟ مازیار معاونی، منتقد سینما و تلویزیون در مورد چرایی موفقیت ساعت خوش، بر این باور است که این موفقیت در بازه زمانی متفاوتی اتفاق افتاده است و می‌گوید: مجموعه شرایط تلویزیون و جامعه در آن مقطع متفاوت بود. حضور چهره‌های جدید و تازه‌نفس در طنزهایی مثل ساعت خوش و نوروز ۷۲ زمانی اتفاق افتاد که تلویزیون با دو کانال و بدون رقبایی چون شبکه نمایش خانگی گسترده و دیگر رسانه‌ها مواجه نبود. می‌شود گفت تلویزیون ریسک کرد و کارهایی را به تازه‌نفس‌ها سپرد. داریوش کاردان و مهران مدیری به‌عنوان کارگردان دو اثر تجربه‌هایی داشتند اما دیگر عوامل بیشتر فارغ‌التحصیلانی بودند که به آنها مجال بروز داده شد. مدیران آن زمان اجازه دادند طنز آیتمی تولید شود، چیزی که تا آن موقع در تلویزیون نداشتیم و بازیگران طنز رادیو نمونه‌های مشابهی را در رادیو اجرا می‌کردند. بعد از این تجربه، فرصت‌های طلایی در اختیار هنرمندانی چون رضا عطاران و سعید آقاخانی قرار گرفت و آنان هم چهره‌های تازه‌ای را وارد کردند. در واقع می‌شود گفت سیاست آن زمان حضور تازه‌ها بود و این جسارت وجود داشت که از تکرار قالب‌های گذشته طنز و کلیشه‌ها فاصله گرفته شود؛ البته همان‌گونه که اشاره شد در این زمینه موقعیت آن زمان هم باید در نظر گرفته شود.
همچنین به باور این منتقد درباره دلیل تکرار نشدن این موفقیت در آثار دیگر باید مجموع شرایط را در نظر گرفت. مثلا در سطح جهان و نه در ایران، چند مولفه نظیر موقعیت منحصر به فرد تلویزیون در آن سال‌ها تغییر کرده است. بسیاری از شبکه‌های اجتماعی، پلتفرم‌های جهانی و... رقبایی هستند که این شرایط را تغییر دادند؛ همچنین مشکلات جامعه، وضعیت اقتصادی و... بر عرصه طنز، خنده و خنداندن تاثیر گذاشته و این کار را برای طنزسازان دشوار کرده است.
او می‌گوید: البته این‌گونه نیست که دیگر اثری به این شکل نداشته باشیم. نون‌خ، همچنین برخی اپیزودهای سریال پایتخت و فصل اول مجموعه دردسرهای عظیم نشان می‌دهد اگر آدم‌های صاحب این کار، واجد فرصت‌های خوب باشند و برای ساختارشکنی جسارت به خرج دهند آثار خوبی تولید می‌شود که چهره‌های تازه معرفی می‌کند.

موفق‌ترین چهره‌های ساعت خوش چه کسانی هستند؟

از میان خروجی‌های موفق این مجموعه در حوزه بازیگری و کارگردانی نگاهی به سرنوشت چند هنرپیشه ساعت خوش انداخته‌ایم:

ستاره کارگردانی



مهران مدیری پیش از ساعت خوش، «پرواز ۵۷» را برای پخش در دهه فجر سال ۷۲ کارگردانی کرده بود که عده‌ای آن را پس از نوروز ۷۲ به کارگردانی داریوش کاردان، دومین نقطه عطف مجموعه‌های کمدی تلویزیونی پس از انقلاب می‌دانند. این کارگردان در ادامه راه تا سال‌ها ساخت مجموعه‌های آیتمی را کنار گذاشت و سریال‌هایی چون نقطه‌چین، پاورچین، شب‌های برره و... را کارگردانی کرد که حال و هوای تازه‌ای داشت و البته سال‌های اخیر مجددا تجربه‌های مشابهی را در مجموعه آیتمی با «شوخی‌کردم» و «عطسه» تجربه کرد. او در این سال‌ها با اجرای برنامه «دورهمی» بار دیگر به یکی از چهره‌های تلویزیونی بدل شد و همواره در سال‌های فعالیتش جزو ستاره‌های کارگردانی و بازیگری در قاب تصویر بوده است. مدیری این روزها مشغول ساخت و بازی در سریالی برای نمایش خانگی است.

سیمرغ برشانه‌های عطاران



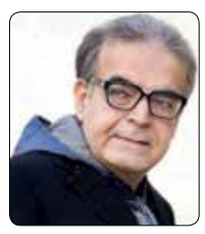
رضا عطاران از چهره‌های عاقبت‌بخیر ساعت خوش بود که در این مجموعه و چند سریال کمدی دیگری که آن سال‌ها آغازگر راهی تازه در قاب جادو بودند، با مهران مدیری به‌عنوان بازیگر و نویسنده همکاری داشت. او که همچنان جزو اصلی‌ترین و پول‌سازترین بازیگران سینما و تلویزیون است پله‌های ترقی در این عرصه را طی کرد و پس از مدتی به کارگردانی هم روی آورد. او هم مانند برخی دیگر از چهره‌های ساعت خوش، گرچه دیر اما بازی در ژانرهای دیگر را هم تجربه کرد و خوش درخشید و توانست نامزدی و برنده شدن در چندین جایزه مهم سینمایی کشور را در کارنامه خود ثبت کند. عطاران سال ۹۲ با بازی در فیلم سینمایی «دهلیز» بازی در نقشی جدی و در ژانری تازه را تجربه کرد که توانست موفقیت‌هایی را برای او به همراه بیاورد و بخش تازه‌ای از توانایی‌هایش را به نمایش بگذارد. او تاکنون دو بار برنده سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول مرد شده است، یکی برای «طبقه‌حساس» و دیگری برای «فیلم روشن». او به خاطر کارگردانی «خوابم‌میاد» در بخش نگاه نوی جشنواره فجر هم سیمرغ بلورین را به خانه برده است.

پیش به سوی کارگردانی



یکی از بازیگران ساعت خوش که توانست با این مجموعه خود را در این راه ثابت کند، سعید آقاخانی است. او سال‌های ابتدایی دهه ۷۰ با مجموعه‌های کمدی مهران مدیری مثل پرواز ۵۷، ساعت خوش و سال‌خوش به تلویزیون معرفی شد و پس از آن حضور در آثار سینمایی و تلویزیونی کارگردانان متفاوتی چون کیانوش عیاری، اصغر فرهادی، پریسا بخت‌آور، رضا عطاران و... را تجربه کرد. آقاخانی کم‌کم به سمت کارگردانی رفت و از اوایل دهه ۸۰ آثاری را برای تلویزیون در قالب سریال و تله‌فیلم ساخت. «زن‌بابا»، «خوش‌نشین‌ها»، «خروس»، «نقطه سر خط»، «دزد و پلیس» و... از جمله سریال‌هایی است که او پشت دوربین‌شان قرار گرفت. آقاخانی در سینما هم «لامپ ۱۰۰» را کارگردانی کرد. او جزو بازیگرانی است که گرچه با نقش‌های کمدی میان مردم شناخته شد، اما با ایفا کردن نقش‌های تلخ در سینما توانست نظر منتقدان را جلب کند و برای دو فیلم «کامیون» و «خداحافظی طولانی» نامزد دریافت جایزه نقش اول مرد شد که توانست برای خداحافظی طولانی این جایزه را دریافت کند. او در این سال‌ها با کارگردانی و بازیگری در سریال «نون‌خ» میان مخاطبان تلویزیون مطرح است.

از خشایار تا آقاماشا...



حمید لولایی، هنرپیشه ساعت خوش، سال‌ها قبل از این مجموعه وارد تئاتر، سینما و تلویزیون شده بود. اما ساعت خوش و کارهای کمدی‌ای که بعد از آن انجام داد، او را به بازیگری شناخته‌شده میان مخاطبان تلویزیون بدل کرد. او از فرصت‌هایی که به وی داده شد، خوب استفاده کرد و توانست توانایی‌هایش را به نمایش بگذارد. پررنگ‌ترین نقش او در قاب تصویر، خشایار مستوفی است که در مجموعه «زیر آسمان شهر» با کارگردانی مهران غفوریان و نویسندگی رضا عطاران متولد شد. پس از آن با حضور در سریال «خانه به دوش» در نقش ماشاا...، «ترش و شیرین» و چند سریال از سعید آقاخانی موفقیت‌های خود را تکرار کرد. لولایی اما تنها سیمرغ بلورینش را برای نقشی برنده شد که گرچه رگه‌هایی از طنز دارد، اما در فضایی تلخ و سیاه تصویر شده است. این بازیگر سال ۸۴ برای بازی در فیلم سینمایی «چند می‌گیری گریه کنی» برنده جایزه بهترین بازیگر نقش مکمل مرد شد.

سرنوشت کارآگاه



یکی از چهره‌هایی که با «ساعت خوش» در عالم کمدی مطرح شد و هنوز در این عرصه فعالیت دارد، رضا شفیعی‌جم است. پررنگ‌ترین نقش شفیعی‌جم در «ساعت خوش» کارآگاه درک بود که با آن به شهرت فراوانی رسید. او که تئاتر را از سال ۶۴ آغاز کرد و سال ۷۰ پا به تلویزیون گذاشت. «تلویزیون کابلی بچه‌ها» و «جمعه با شما» جزو آثاری است که در سال‌های ۷۱ و ۷۲ از او پخش شد اما سکوی پرتاب این بازیگر نقش‌هایی بود که در ساعت خوش به ایفای آنها پرداخت. این بازیگر پس از این سریال و دوره‌ای حضور در سینما و تلویزیون، بار دیگر با نقش بامشاد در «نقطه‌چین» دیگر سریال مهران مدیری به محبوبیت فراوانی رسید. حضور در سریال‌های بعدی مدیری همچون جایزه بزرگ، شب‌های برره، باغ مظفر و... این بازیگر را برای چندسال در اوج نگه داشت؛ اوجی که این سال‌ها با وجود حضور در آثار متعدد دیگر تکرار نشد. شفیعی‌جم همچنین به‌ندرت در چند نقش غیرکمدی در مجموعه‌هایی چون در چشم باد و فیلم سینمایی گیلدادیده شد.

خاطره‌انگیزهای محبوب

در میان آیتم‌های متعدد این مجموعه، چند آیتم بود که بیش از بقیه در ذهن‌ها مانده است:



خان‌دایی‌جان: نادر سلیمانی در نقش خان‌دایی‌جان و سعید آقاخانی در نقش سعید یکی از زوج‌های محبوب این مجموعه بودند. سعید شخصیتی پرشیطنت بود که کارهای اشتباهی می‌کرد و با غضب خان‌دایی مواجه می‌شد. این آیتم، قطعه‌ای آهنگین با شروع «سلام، سلام صدتا سلام...» هم با همخوانی آقاخانی و سلیمانی داشت که جزو بخش‌های محبوب مجموعه بود و ترانه طنز آن همچنان در ذهن بسیاری مانده است.



کارآگاه درک: رضا شفیعی‌جم، نقش کارآگاه درک و داوود اسدی، نقش دستیار او را بازی می‌کرد که بعد از مدتی نیما فلاح ایفاگر آن شد. با جدایی اسدی از کار، نام این شخصیت از «هنری» به «هنرا» تغییر کرد. این آیتم شوخی با موقعیت‌های سریال آلمانی «درک» بود که ماجراهای یک کارآگاه و دستیارش در کشف رمز و راز پرونده‌های قتل را نشان می‌داد. این بخش هم با صداسازی شفیعی‌جم میان مخاطبان معروف شده بود و بسیاری تا مدت‌ها از حالات او تقلید می‌کردند.



مسابقه هفته: مهران مدیری در نقش مجری، رضا عطاران در نقش شرکت‌کننده محبوب و چند بازیگر دیگر در قامت شرکت‌کنندگان مسابقه‌ای که مدام از طرف مجری تحقیر می‌شدند، آیتمی را شکل می‌دادند که جزو بخش‌های پرطرفدار این برنامه بود و مخاطبان آن را شوخی با «مسابقه هفته» با اجرای منوچهر نوذری می‌دانستند. البته آن زمان برخی آن را نوعی تقلید و تمسخر می‌دانستند و منتقدش بودند. با این وجود این بخش همچنان در فضای مجازی دست به دست می‌شود و شوخی‌هایش که هنوز کهنه نشده، طرفداران خود را دارد.

روایت‌های بازیگران

در این سال‌ها بازیگران پرشمار این مجموعه تلویزیونی با رسانه‌های مختلف گفت‌وگو داشتند و از حضورشان در این برنامه گفتند که اینجا بخشی از آنها را مرور می‌کنیم:

رضا عطاران در گفت‌وگو با یکی از رسانه‌ها به ذکر خاطره‌ای درباره بازی در ساعت خوش پرداخته و گفته بود: «زمان ساعت خوش با بچه‌ها مسابقه می‌گذاشتیم برویم بیرون ببینیم چه کسی را بیشتر می‌شناسند. همیشه هم به رادش می‌باختم.»



فاطمه هاشمی در یکی از قسمت‌های برنامه دورهمی مهمان مهران مدیری بود و درباره همکاری با او گفته: «اولین بار با همکاری نصرا... رادش و نادر سلیمانی توسط رضا عطاران از فرهنگسرای نیاوران به پروژه پرواز ۵۷ معرفی شدم و بعد از آن در مجموعه‌های ساعت خوش، حرف تو حرف، آقای تعجب، شب‌های برره و خیلی از تله‌فیلم‌های تلویزیونی بازی کردم.»



امیر زریوند پیش از این در مصاحبه‌ای درباره حضورش در ساعت خوش بیان کرده بود: «همه خانواده من می‌دانستند من به عالم هنر و بازیگری علاقه دارم. برای من که از کودکی آرزویم بود بازی کنم، همین‌که وارد گروه ساعت خوش شدم یک دنیا ارزش داشت. خبر قبول شدن و بازی من هم در این مجموعه در فامیلمان مثل بمب صدا کرد. من از بچگی خجالتی بودم و شاید خیلی از اعضای فامیل باورشان نمی‌شد من بتوانم جلوی دوربین بازی کنم. از طرف دیگر ساعت خوش، خورشید درخشان برنامه‌های تلویزیونی بود و حضور من در آن برآورده شدن آرزویی بود که تا آخر عمرم فراموش نمی‌کنم.»

نقطه‌عطفی دیگر

اگر مجموعه‌های کمدی ابتدای دهه ۷۰ را نقاط عطف مجموعه‌سازی کمدی در تلویزیون بدانیم، نیمه دوم دهه ۷۰ «سیب‌خنده» با معرفی چهره‌های دیگر و سبک تازه‌ای از کمدی جوان‌پسند توانست نقطه‌عطف دیگری را در این مسیر رقم بزند.
این مجموعه با کارگردانی رضا عطاران که خود از چهره‌های ساعت خوش بود، بازیگران تازه‌ای مثل مجید صالحی، یوسف تیموری، جواد رضویان و... را به این عرصه معرفی کرد که برخی از آنان پیشتر در آثار تصویری حضور داشتند.



پس از ۲۷ سال، هنوز مهم‌ترین کمدین‌های ایرانی

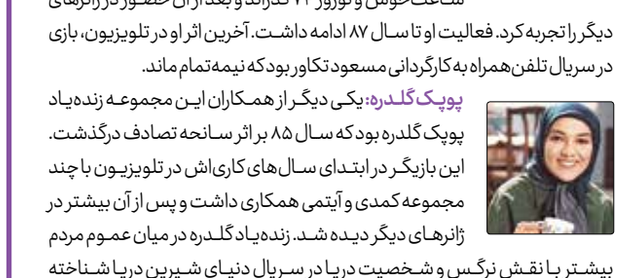
ماجرا «ساعت خوش»



نوشین مجلسی فاطمه عودباشی
رسانه

سال ۷۳ را می‌توان نقطه شروع کمدی‌های تازه در تلویزیون به حساب آورد. سالی که در آن «ساعت خوش» ساعات خوشی را برای مخاطبان شبکه دو سیما ایجاد و چهره‌های جدیدی را به عالم سینما و تلویزیون معرفی کرد که پیش از آن بیشتر در تئاتر فعالیت داشتند و برای عموم مردم چندان شناخته شده نبودند. چهره‌هایی که تا امروز اصلی‌ترین طنزپردازان عرصه تصویر هستند. این مجموعه که برای

یک ذخیره تمام



می‌شود گفت «ساعت خوش» در ادامه نوروز ۷۲ سبکی تازه از طنز را برای قاب تلویزیون کشورمان به وجود آورد و این مهم‌ترین دلیل موفقیت و دیده شدن برنامه در آن زمان بود. زمانی که تعداد شبکه‌های تلویزیونی محدود بود، مجموعه هفته‌ای یکبار پخش می‌شد و دست نویسندگان و بازیگران هم برای بیان برخی مسائل کمتر از امروز باز بود. یکی از عناصری که در غالب قصه‌های هر آیتم وجود داشت، موقعیت محور بودن آن بود. در واقع کمدی در لحظه اتفاق می‌افتاد و تمام می‌شد و قرار نبود مخاطب الزاما نتیجه خاصی از تماشای یک آیتم بگیرد. همچنین «ساعت خوش» منطق طنزهای قدیمی را تا حد زیادی تغییر داد و در ماجراهایی که تصویر می‌کرد گاه

درگذشتگان ساعت خوش

تعدادی از میان عوامل پشت صحنه و بازیگران ساعت خوش در این سال‌ها زندگی را وداع گفتند، از جمله آنها:



داوود اسدی: یکی از جوانان ساعت خوش بود که هم در گروه نویسندگان حضور داشت و هم در مقابل دوربین این مجموعه دیده شد. زنده‌یاد اسدی سال‌های اول فعالیتش در تلویزیون را با سریال‌های کمدی‌ای چون نوروز ۷۲، پرواز ۵۷، ساعت خوش و نوروز ۷۴ گذراند و بعد از آن حضور در ژانرهای دیگر را تجربه کرد. فعالیت او تا سال ۸۷ ادامه داشت. آخرین اثر او در تلویزیون، بازی در سریال تلفن همراه به کارگردانی مسعود تکاور بود که نیمه‌تمام ماند.

پوپک گلدره: یکی دیگر از همکاران این مجموعه زنده‌یاد پوپک گلدره بود که سال ۸۵ بر اثر سانحه تصادف درگذشت. این بازیگر در ابتدای سال‌های کاری‌اش در تلویزیون با چند مجموعه کمدی و آیتمی همکاری داشت و پس از آن بیشتر در ژانرهای دیگر دیده شد. زنده‌یاد گلدره در میان عموم مردم بیشتر با نقش نرگس و شخصیت دریا در سریال دنیای شیرین دریا شناخته می‌شود. ساعت خوش برای او مانند بسیاری از بانوان هنرپیشه این مجموعه گرچه سکوی پرتاب بود، اما مجال چندانی برای بروز استعدادهای بازیگری نبود. زنان در آن سال‌ها برای بازی در آثار کمدی دست‌شان چندان باز نبود و نمی‌توانستند مانند آقایان تیپ‌سازی کنند.